

Umírá krása

Památce Jana Świerczyńského

Hoří muzeum. Jak sláma
hoří krása
uctívaná po celé generace.
Drahocenná
Jak tělo člověka.

Člověku, který žil na světě
jen proto, aby střežil muzeum,
podařilo se přiběhnout včas.

Jestli přežije, dosvědčí
pro budoucí generace,
jak krásně umírala v plamenech
krása.

Povstalcova košile

Povstalcova košile má vši,
smrdí smradem kanálů,
smrdí potem mládí,
potem boje a strachu.

Chtěl ji vyprat,
jenže už nebyla voda,
ani umyvadlo na tu vodu,
ani dům pro to umyvadlo.

Potom košile prosákla krví
a tehdy lidé
dali mu jinou, čistou,
když ho ukládali do bedny z bílých prken.

Žije o hodinu déle

Památce Stanisławy Świerczyńskiej

Dítěti jsou dva měsíce.

Doktor říká:

bez mléka umře.

Matka jde celý den různými sklepy

na druhý konec města.

Na Čerňakově

má pekař krávu. Matka

plazí se po břiše

přes trosky, bláto, mrtvé.

Přinese tři lžičky mléka.

Dítě žije

o hodinu déle.

Hledí mrtvýma očima

Celých pět let

bylo zakázáno hledět na hvězdy

těm kteří žili

v tomto městě.

Pod hrozbou zastřelení

bylo nařízeno zakrývat okna černými závěsy.

Až teď ti co tu zůstali

už mohou celé noci hledět k nebi

mrtvýma očima.